

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

V. (XXI.) ÉVFOLYAM, 43. SZÁM 2010. NOVEMBER 6.

200 FORINT

A Szabadság

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

www.aszabadsag.hu

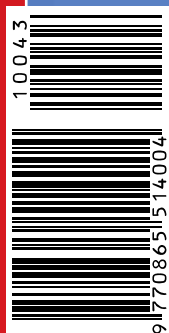
www.munkaspart.hu

1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 06(30)3071166

NARANCSOS SZABADSÁG

**ALKOTMÁNY, DEMOKRÁCIA –
MA EZ IS CSAK PÉNZRŐL SZÓL**

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESSÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNAUNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPE ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

ALKOTMÁNY
ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG NÉLKÜL

Egy pillanatra megállt bennem a levegő. Köztársaságunk szeretett elnöke felhívást intézett a néphez, amelyet nem kevésbé szeretünk. „Az új szabályokat a közös cél tükrében kell nézünk, mindig azt a kérdést érdemes föltennünk, hogy a közös cél felé segítenek-e, vagy sem. Mindannyiunk számára fontos tanulság ebben az esetben is, hogy a régi szabályok nehezítik az előrejutást. Ezért bízom abban, hogy az új alkotmányban feloldhatók lesznek az új célok és a régi szabályok közti ellentmondások” – mondta kellő drámaisággal az elnök.

Haragját az váltotta ki, hogy az Alkotmánybíróság keresztbe tett a kormánynak. Alkotmányellenesnek nyilvánította a kétmillió forint feletti végkielégítésekre kivetett 98 százalékos különadót.

Szerény véleményem a következő.

Egy: Magyarországon senki se keresen egy milliónál többet, de százezernél kevesebbet sem!

Kettő: nem férhet kétség hozzá, hogy az elmúlt években sokan vettek fel arcátlanul magas végkielégítéseket. És tudod, mi az érdekes? Nem autógyári munkások, nem pedagógusok, nem kórházi ápolónők, vagy mondjuk, tűzoltók kapták a nagy pénzeket. Három: én soha nem kedveltem az Alkotmánybíróságot.

Olyan pompával veszik magukat körbe, olyan középkori ruhákba öltöznek, hogy az minden normálisan gondolkodó embert zavar.

De van ennél fontosabb is. Szerintem nincs is szükség alkotmánybíróságra.

Az alkotmányon nem kell örködni, nem kell belemagyarázni dolgokat, amelyek nincsenek is itt. Az alkotmánybíróságok mindenütt azoknak a politikai konfliktusoknak az enyhítését szolgálják, amelyeket az aktuális politikai elit nem tud lerendezni. Az alkotmányt egész egyszerűen be kell tartani.

És erre szerintem képesnek kell lenniük átlagos képességű parlamenti képviselőinknek is. De, ha már szóba került az alkotmány, hagy mondjam el, nem csak az a baj, hogy az új célok és a régi megoldások ellentmondásban vannak. Baj az is, hogy hiányoznak alapvető jogok.

Például: a lakhatáshoz mindenkinek legyen alkotmányos joga! Akkor nem kell a kormánynak félévente trükközni.

Legyen minden embernek joga az első munkahelyhez és az első lakáshoz. És ha már demokráciáról beszélünk, legyen több társadalmi vita, népszavazás.

Végül is mi vagyunk a nép.

KÍNÁT KOMOLYAN KELL VENNI

Nem akarok felválni, de tény: egy hete még én voltam Kínában, most pedig a magyar miniszterelnök. Ennek speciál örülök. Jó tudni, hogy a magyar miniszterelnök nem egy távoli egzotikus országocskának tekinti Kínát, hanem korunk egyik meghatározó hatalmának. Tudod, nekünk, magyaroknak az a bajunk, hogy mindig okosabbaknak hisszük magunkat.

Pár éve néhány magyar üzletembert kísértem Kínába. Egy acélgyártási eljárást akartak eladni, miközben minden lehetséges módon becsmérelték a kínaiak

teljesítményét. Az acélgyártással foglalkozó intézet igazgatója, hallva a sok sületlenségét, magához intette a titkárnőt és egy ajándékot hozatott be: másolatát annak a fémiránytűnek, amelyet a kínaiak már az időszámításunk előtti 3. évszázadban használtak.

Nos, azt látom, hogy az új politikai elitben is vannak néhányan, akiknek ki lehetne osztani egy-egy iránytűt. Nem Orbán Viktorról beszélek. Ő úgy tűnik, érti a dolgát. Kérdés, hogy lesz-e elég muníciója és bátorsága, hogy új tartalommal töltsen meg a magyar–kínai viszonyt. Tud-e kezdeményezően fellépni az Európai Unióban olyan kérdésekben, mint a piacgazdasági státusz elismerése Kínában. Ha igen, akkor sem lesz könnyebb a dolgunk, de a kínaiak értékelik a bátorságot, és meglesz a haszna.

PÁRBESZÉD AFGANISZTÁN RÓL

A Magyar Szociális Fórum (MSZF) jó kezdeményezést tett: kerüljön sor párbeszédre az afganisztáni magyar katonai részvételről. Kis hazánkban alig van párbeszéd, s ha van is, az sem a külpolitika kérdéseiről. A hivatalos külpolitikát vagy helyeseljük, vagy nem, de az utóbbi esetben alig van nyilvánosság.

Afganisztánról pedig beszélni kell, hiszen évek óta milliárdokat, sőt emberi életet áldoz az ország vezetése nehezen megmagyarázható célok jegyében.

A hivatalos érvelés, miszerint a világ demokratikus rendjét védjük ott, a terrorizmus ellen harcolunk, a tények ismertében egyre gyengébben hangzanak.

Legyen párbeszéd, bár tudjuk: a külpolitika kérdéseiről nem Budapesten döntenek.

Az USA és néhány NATO-ország érdekeiről van szó, amelyeknek mi alárendeljük magunkat. A párbeszéd mégis fontos, elvégre is gondolkodó emberek vagyunk, és még a remény is él bennünk, hogy a magyar kormány egyszer figyelembe veszi a magyar emberek érdekeit is.

Jobban járna mindenki!

THÜRMER GYULA

HÉT BŐL-HÉT

MIT GONDOL A MUNKÁSPÁRT?

RÖVID HÍREK – RÖVID KOMMENTÁROK

1. Soros György és Demján Sándor is beszélhet a magyar nemzeti légitársaságba, a Malévba.

Munkáspárt: Rövid hír, de mennyi mindent megmagyaráz. A Szabadság múlt heti számában feltettük a kérdést: vajon miért fogadta Orbán Viktor Soros Györgyöt.

Az már akkor is biztos volt, hogy a találkozó lehetőségét az amerikai-magyar milliárdos kerek egymillió dollárért vette meg. Hivatalosan természetesen ez a pénz az iszap-katasztrófa áldozatainak megy. Nyilván a valóságban is. Sejtettük egy hete is, hogy Soros Nyílt Társadalom Alapítványa szabad kezet kap Magyarországon. Ma már tudjuk, hogy ez konkrétan az új uniós roma-stratégia kialakításában való részvételt jelenti. Januártól fél évig Magyarország tölti be az Európai Unió elnöki tisztjét, befolyása lesz a pénzek elosztására. Soros most a roma-kérdés megoldására szánt euró százmillióhoz akar közel férkőzni. S végül a fenti hír: a magyar kormány valószínűleg rábólint, hogy a korábbi szocialista-barát, azonban azóta táborát váltott Demján Sándor milliárdos megszerezze Sorossal együtt a nemzeti légitársaságot. Két évvel ezelőtt Orbán Viktor úgy írta le Soros Györgyöt, mint „akit a legkevésbé sem lehet a bankrendszer, a pénzügyi spekulációk ellenségeként feltüntetni”. Kérdezzük: most is ezt gondolja róla?

S ha nem, mi ösztökölte véleményváltásra?

2. Tavaly 1,2 milliárd eurót vettek igénybe az unió legszegényebb régióinak felzárkóztatását célzó alapból család mód. Ez 109 százalékkal több, mint egy évvel korábban.

Munkáspárt: No comment. Inkább csak kérdeznénk: Önök látnak összefüggést az előző és a mostani hír között? S ugye értik már azt is, hogy miért van ilyen „jó állapotban” Szabolcs és Borsod megye, s hogyan virágozhat sok onnan származó MSZP-s politikus vállalkozása is...

3. Levélben figyelmeztette a parlamenti pártokat a főpolgármester: az önkormányzat kiszámlázza plakátjaik eltávolításának költségét, ha szerdaig nem szedetik le.

Munkáspárt: Szimpatikus döntés, csak helyeselni lehet. Habár féltő, hogy az önkormányzati számlák végül ugyanoda kerülnek, mint a leszedett plakátok. Biztatjuk Tarlós Istvánt, ne féljen a parlamenti pártok ellen sem végrehajtást kezdeményezni.

Ez valóban új politikát jelentene.

4. Török Zsolt, a szocialista párt szóvivője szerint a kormány azért akar változtatni a családi pótlék rendszerén, mert lelkiismeret-furdalása van.

Munkáspárt: Érdekes hallgatni egy MSZP-s politikus szájából, amikor lelkiismeret-furdalásról beszél. Azonban komolyra fordítva a szót: függetlenül a Fidesz indokaitól, a családi pótlék reform jó döntés. A kiugróan magas, egymillió forint fölötti havi jövedelműeknek ne járjon még családi pótlék is. Undorítóan képmutató az a liberális álláspont, hogy a gyerekeket ne különböztessék meg. Ez ebben az esetben nem esélyegyenlőség, hanem igazságtalanság. Szóval a Fidesz most jót lépett. Csak csendben jegyezzük meg, hogy ezt először a Munkáspárt programja tartalmazta.

5. Mindszenty József bíborosra emlékeztek október 31-én raboskodása színhelyén, Felsőpetényben, és a volt rétsági lakatanyában, ahol első szabad éjszakáját töltötte 1956. október 30-ról 31-re virradóra.

Munkáspárt: Mindszenty bíboros nem a mi hőszünk. Nem értünk egyet sem vallott politikai elveivel, sem azzal, hogy ma mártírt csinálnak belőle. Azonban tény, hogy Mindszenty József a magyar történelem része. Ha valaki emlékezni akar rá, tegye. De a történelem nem csak bíborosokból és „56-os forradalmárokból” áll. Tartsuk tiszteletben mindkét oldal érzelmeit és emlékeit. S főleg ne akarjuk visszamenőleg átírni a történelemlapokat.

6. Fellebbezett a Mal Zrt. az egyik devecseri iszapkárosultnak fizetendő tízmilliós kártérítés kapcsán. A cég ugyanis csak a sajtóból értesült a végzésről.

Munkáspárt: Magyarországon a jelek szerint csak a pofátlan-ságnak nincs határa. Habár a Mal főnökeit és ügyvédjeit meg is lehet érteni: egy milliárdos cégtől ki várna el, hogy ne próbálja kikerülni az általa okozott katasztrófa utáni kártérítést? Amit nem értünk: a szinte mindenbe beleavatkozó Fidesz-kormány ebben a kérdésben miért hallgat? Most miért szemérmesen „törvénytisztelő”? S egyáltalán miért nem beszélnek már hetek óta a katasztrófa felelőseiről? Mégis igaz lenne, hogy van, akire vonatkozik a törvény, s van milliárdos, aki feleltetett áll? Ilyen a fideszes számonkérés és igazságszolgáltatás?

7. A Jobbik szerint hazugságokat tartalmaz az ENSZ Magyarországot bíráló jelentése, amely szerint az országban növekszik a diszkrimináció és antiszemitizmus.

Munkáspárt: Akinek ruhája, az legyen szíves és vegye magára. A Jobbik tüzte zászlójára a cigányellenességet, s próbálja elfeledtetni magyar zsidók százezreinek halálát. Ugyanakkor nyugodtan magára veheti azt a bizonyos kabátot a Fidesz is, amely bábáskodott a Jobbik megalakulásánál. S gyorsan öltözzön az MSZP is, amely politikájával megerősítette a Jobbikot és eltúrta a Gárdát. Mindannyian felelősök.

SZABADSÁG, DEMOKRÁCIA, ALKOTMÁN

A Fidesz a demokrácia értékeire tör, amikor korlátozza az Alkotmánybíróságot – ríktja bele a világba az MSZP és az LMP. A szocialisták és társaik a milliós végkielégítéseket féltik – feleli a Fidesz. S bármily meglepő, mindkét félnek igaza van. A lényeg azonban mégsem ez. A Fidesz-kormány azért ment neki a kétmillió forintos végkielégítések 98 százalékos adója ügyén az Alkotmánybíróságnak, mert tudja, hogy ez népszerű javaslat. Ez ügyben legfeljebb a kormány mellett mennének tízezrek az utcára. Azonban azzal, hogy most megrendszabályozza az alkotmánybírákat, biztosítja, hogy a magán-nyugdíjpénztárak vagyonának államosítása, pontosabban fideszesítése ne ütközzön akadályba. Az MSZP-nek és az LMP-nek pedig éppen ez fáj, a bankok ellenőrzése alatt álló magán-nyugdíjpénztárak érdekeiért kiáltanak farkast.

A Fidesz kétharmados többsége birtokában módosította az alkotmányt, illetve a rá vonatkozó törvényt. Megtehetette, éppen a most korlátozott bírák által védett alkotmány ad erre lehetőséget. Mostantól, amiről nem lehet népszavazást tartani – így elsősorban a költségvetési ügyekről, adókról, járulékokról –, ahhoz nincs is köze az Alkotmánybíróságnak.

MIT AKAR A FIDESZ?

Miért tette? Nos, a hivatalos indok az volt, hogy „az emberek akarata előbbre való,

mint egy elavult törvény”. Tény, hogy a lakosság zömének szemében igenis jó erkölcsbe ütköző, hogy voltak, akik kétmillió forint feletti fizetéseket vihetek haza, nem is beszélve a több tízmilliós végkielégítésekről.

Talán éppen ezért is akarta az Orbán-kormány, hogy az Alkotmánybíróság először ezzel a törvénnyel kerüljön szembe. A Fidesz baloldali jelszavakkal nyert választást, az emberek el is várják tőle, hogy a rossz törvényt eltörölje, főleg, ha az azoknak jó, akik milliókat visznek haza.

AZ MSZP, az LMP, néhány tucat hozzájuk kötődő liberális értelmiségi persze megkongatta a demokrácia vészharangját, azonban az emberek túlnyomó többségét ez mélyen hidegen hagyja. Az Alkotmánybíróság korlátozása miatt nem

fognak tömegek utcára menni. Várhatott volna ezzel a Fidesz az új, immár neki megfelelő alkotmány jövő évi meghozataláig?

Nem. Ugyanis a kormányznak pénzre van szüksége. Biztosan sok pénzre pedig csak a magánnyugdíj-pénztárak vagyonának megszerzésével tud szert tenni.

A járulékok elvonásával megszerzett idej 60 milliárdot még úgy-ahogy tudnák nélkülözni, azonban a jövő évre remélt 360 milliárdot már nem. Nem is beszélve az állami pénztárakba átszábitott emberektől már rövidtávon remélt 560-800 milliárd forintról. Az egész vagyon meghaladhatja a 3000 milliárdot is. Ha ezt a pénzt nem szerzik meg, nem tudják tartani ígéreteiket az uniónak, nem tudnak adót csökkenteni, nem tudnak hitelt visszafizetni.

Sőt, az őket támogató hazai oligarcháknak sem tudnak pénzt és üzletet osztani.

Összefoglalva: tökéletesen nyilvánvalóvá válna, hogy a kormány semmit sem tud betartani ígéreteiből, akár meg is bukhat. De legalábbis megerősödik az ellenzék, sőt az óriáspárt is szakadhat. Ezért léptek most Orbánék, ezért kell korlátozni most az Alkotmánybíróságot egy összességében jelentéktelen ügyben, hogy a hasonlóan alkotmányellenes magánnyugdíj-pénztár reform keresztül menjen.

VESZÉLYBEN-E A DEMOKRÁCIA?

Nincs veszélyben. Pontosabban nem etől van.

Orbánék lépése finoman szólva sem elegáns, valóban sérti az 1989-ben megkötött alkotást, miszerint a politikai elit

Milyen alkotmány kell?

A Munkáspárt olyan új alkotmányt akar, amely biztosítja a képviselők visszahívhatóságát, a rendszeres társadalmi vitát, a népszavazás lehetőségét. Olyan alkotmányt, amely nem csupán polgári szabadságjogokat ad, de biztosítja mindenki számára az első munkahely, az első lakás jogát, a lakhatáshoz való alapvető emberi jogot. Olyan alkotmányt, amely biztosítja a valóságos vallási és ideológiai szabadságot. A Munkáspárt rendet akar, olyat, amely nem az erőszakon nyugszik, hanem a nagyobb társadalmi nyilvánosságon, az információk teljes hozzáférhetőségén. Egy új alkotmánynak ezt is biztosítania kellene.

A tudás hatalom. A tőkés világ elbutít bennünket. Követeljük a világi oktatás megőrzését! Ezt, s az ingyenes tanulás lehetőségét is biztosítsa a Magyar Köztársaság alaptörvénye.

A Munkáspárt az alapvető emberi jogok között tartja számon az egészséghez való jogot.

Az alkotmány foglalja magába az ingyenes orvosi ellátást is. Minden más csak ezután következik.

NY – MA MINDEZ CSAK A PÉNZRŐL SZÓL

pártjai versenyeznek ugyan egymással, azonban a nagy ügyekben kiegyeznek, megállapodnak.

Ezt a meglehetősen demokráciaellenes és undorító megállapodást volt hivatalos megtestesíteni az Alkotmánybíróság, aki úgymond rácsapott annak kezére, aki sokkal többet akart a politikai és gazdasági elit közös hasznából.

Orbán most ezt az alkut rúgta fel, amire a választók igenis feljogosították. Soha nem kapott volna a Fidesz kétharmados többséget, ha az embereknek nem lenne végképp elege a rendszerváltáskor létrejött rendszerből, s annak játékszabályai-
ból.

Milyen lesz Orbán Viktor új rendszere? Erre ma nem lehet választ adni. Az elmúlt húsz évben nem azért mentek rosszra a dolgok, mert jó vagy rossz volt az alkotmány, hanem azért, mert köptek rá, saját érdekeikre sajátították ki a parlamenti pártok. Az elmúlt nyolc évben ezt a legdurvábban az MSZP és a liberálisok tették. Orbánék nyomulása erre válasz, épp annyira van esély, hogy diktátor legyen, mint amennyi Gyurcsányék esetében volt hasonlóra.

A szocialistáknak nem is ez az alapvető bajuk, nem a demokráciát féltik – gyanítják és tudják, hogy az alapvető játékszabályok megváltoztatását a nyugat nem hagyja senkinek.

MIT FÉLT AZ MSZP?

A szocialisták rövidtávon féltik a zömében az ő embereiknek odaitélt tízmilliós végkielégítéseket, óriásfizetéseket. Ha ezeket vissza kell fizetni, vagy csak egyszerűen megvonják ezeket a juttatásokat, akkor könnyen lehet, hogy az érintettek beszélni fognak.

S akkor kiderül, hogy az MSZP és az SZDSZ az elmúlt években hogy lopott el, majd mosott tisztára állami pénzeket. Az LMP-nek ehhez csak látszólag nincs köze, a Lehet Más a Politikát ugyanazok a régi SZDSZ-es érdekcsoportok és amerikai támogatóik gründolták, akik az ország szétlopásában is szerepet vállaltak.

Régi ez a politika.

Mint ahogy a bankok és az ellenőrzésük alatt álló magán-nyugdíjpénztárak érdeke sem újkeletű.

Bajnai Gordon annak idején egyene-

sen át akarta íratni az egész vagyont a bankok számlájára, megszüntetve a tagdíj státuszt. Szerencsére kevés ideje volt rá. AZ MSZP és az LMP ezeknek, a nyugdíj-buliból évente százmilliárdokat profitáló bankoknak az érdekeit védi, a demokrácia csak duma. Miért teszi? Nyilván önzetlen demokráciaféltésből.

Hosszabb távon az MSZP és az LMP attól fél, hogy a '89-es rendszer orbáni reformjának köszönhetően jó időre elkerülnek a zsíros bődön mellől.

A Jobbik azért visszafogott, mert érzi, szavazói nem akarnak Orbán ellen menni. S reméli azt is, hogy visszafogottságát majd a kormány meghálálja.

A most kirobbant alkotmány-válság

tehát nem krízis, mindössze a nagytőke és a multik által támogatott pártok közötti összecsapás.

Az emberek életének többségét ez szemernyi sem érinti. Viszont kétségkívül eltereli a lényegről a figyelmet. Arról, hogy kiálljanak érdekeik védelmében.

Nem a mostani, pártdelegáltakból összerakott Alkotmánybíróság védelmében kell utcára menni, hanem azért, hogy az új alkotmány tartalmazza a lakhatáshoz, a munkához, az ingyenes tanulóshoz és orvosi ellátáshoz való jogot. S az állam azt be is tartsa, biztosítsa. Ezt a demokráciát kell megteremteni és megvédeni. A '89-es fércelmény árulók és urak műve, nem a munkából élő embereké. ■

ÁLLAMFŐI HIP-HOP

Schmitt Pálnak, Magyarország államfőjének péntek este az Alkotmánybíróság hatáskörének tervezett korlátozása kapcsán sikerült elmondania a régió egyik legszégyenletesebb elnöki beszédét – pedig erős a konkurenciája – írja a pozsonyi Új Szó.

A szerző, Tokár Géza egy pillanatig sem rejtette véka alá véleményét, már a címben megkérdezte: Államfő, az minek?

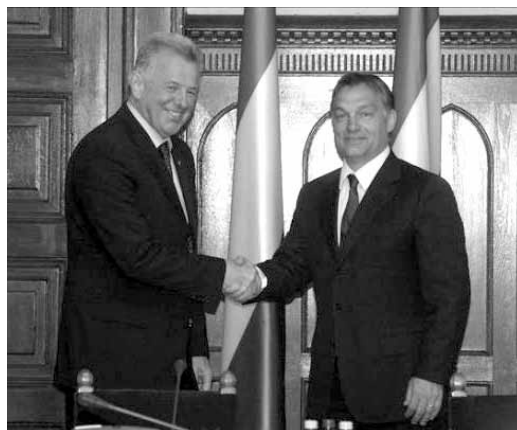
Alapvetően jogos a kérdés. Eddigi köztársasági elnökeink boldog mosollyal asszisztáltak az aktuális kormányok tevékenységéhez. Ez igaz mindenki Göncz Árpai bácsijára csakúgy, mint a magam-sem-értem attitűdű Mádl Ferencre, vagy a kardoskodó Sólyom Lászlóra. Bár ő legalább néha megpróbált úgy tenni, mintha cselekedni akarna – a motivációkat most ne firtassuk.

Schmitt Pál az eddigi államfőkhöz képest is érdekes választás. Nem csak azért, mert ő tudvalévően minden éraban, minden kormány mellett megtalálta a helyét. Az sem meglepő, hogy most a Fidesznek tapsol – onnan fűjnek most a kedvező szelek.

De miért kell ennyire nyilvánvalóan előtérbe tolni ezt az irányultságot? A kormánypárti lelkesedést extra államfői gázsival jutalmazták? Kétséges.

S ismét felmerül a kérdés: ha van miniszterelnök, akinek a véleménye így is – úgy is érvényre jut, miért kell ez az extra pozíció? Ha szimbólum, maradjon az, ami. De szurkolókból máris túl sok van a parlamenti padosorokban, különböző pozíciókban.

Schmitt Pál nyilvánvalóan meg akarja hálálni a neki szavazott bizalmat. De talán megfontolhatná: a kevesebb néha több. Ha túl sok az információ, még a végén „az istenadta nép” is elkezd gondolkodni...

BRAVÓ, DEMOKRÁCIA!

Kétélű penge az új adózási rendszer.

Egyrészt – nagyon helyesen – több pénzt hagy a gyermekeiket nevelő munkavállalók zsebében.

A másik oldalon azonban ott vannak a keveset – szám szerint úgy 250 ezer forintnál kevesebbet – keresők, akiket az új adórendszer több ezer forinttal megrövidít.

S ott vannak a fenti összegnél többet keresők: minél többet keresnek, annál több tízezer forint marad a zsebükből. Jó, hogy esetleg tőlük elvonnák a családi pótlékot, de hát összességében ez a jó megoldás?

A Munkáspárt régóta mondja: senki ne keressen egymillió forintnál többet, de százezernél kevesebbet sem.

Nem véletlenül!

Olyan mély a szakadék a hazai szegények és gazdagok között, hogy lassan az a csoda, hogy létezik még középosztály. S abból sokkal könnyebb lefelé, mint felfelé haladni...

Mert ott a gyerek, a hitel, az emelkedő közüzemi árak, a hétköznapi megélhetés.

A 75 ezret kereső az elvont 2000 forintból, mondjuk, cipőt venne. A gyerekeknek, magának, valahol, ahol olcsón adják. Mondjuk, a kínai piacon. Ott még kapna ennyiért – eddig is ott vette. Jut még rá ezután?

Most vagy a reggeli lesz szegényesebb, vagy visszatérünk a „klasszikusokhoz”, amikor felmentést jelentett, ha a gyerek azért nem ment télen iskolába, mert a testvérén volt a cipő.

Bravó, demokrácia!

Szépek voltak az ígéreteid húsz évvel ezelőtt. Mindig lesz munka, lakás, ráadásként hozza a rendszerváltás a Milka csokit meg a plazma tévét.

Bravó, demokrácia!

Hazug áltatásod miatt mára emberek tízezrei hajléktalanok.

Hazug áltatásod miatt mára emberek százezrei munkanélküliek.

Bravó, demokrácia!

Régen az állam magának – és így az állampolgároknak – termelt. Volt fejlődés, létbiztonság, nyugalom.

Ma az állam nem termel, a magának profitot szerző multit engedi a „terepre”. Nincs fejlődés, létbizonytalanság van, idegbajjal fűszerezve.

Bravó, demokrácia!

Megvalósítottad a magad álmát, nincs állami tulajdon, nincs foglalkoztatás, mára nem maradt semmi.

Jobboldalinak mondott, baloldali jelzőszavakat skandáló kormányunk a Te eredményed.

Szépek a szavak, de ma is itt a bizonyíték: a szegény csak még szegényebb lesz.

Bravó, demokrácia!

Évtizedekig átverhetted az embereket.

Remélték – sokan még ma is –, hogy valóban eljön a szebb, új jövő.

De egyre többen vagyunk, akik azt mondják: elég a látszat-jólétből!

Magyarországon több tízezer gyermek, család éhezik.

Ne tíz éven belül ígérj egymillió állást, hanem holnapra, holnaputánra!

A roma-kérdés minden szálával összefügg a szétrombolt Magyarország kérdésével.

Demokrácia!

Adj munkát, kenyeret!

Add vissza a munka becsületét, add vissza a tisztességes megélhetés lehetőségét, add vissza a létbiztonságot! Felejtse el a segélyeket: emberhez méltó életet adj!

Demokrácia!

Ne kérdezd, miből! Adóztasd azokat, akiknek van miből adózniuk.

Mondjam nyersebben?

Hol a luxusadó?! Vedd el azoktól, akiknek sok van, s add azoknak, akiknek egyre kevesebb jut.

Demokrácia!

Ne kérdezd, hogyan! Teremts állami beruházásokat, lakásépítésre, autópálya-építésre, magyar üzlethálózatra, bárhogyan.

Ment ez már egyszer itt is, ma is működik máshol.

Demokrácia!

Tanulj a hibáidból. Az emberek egyre többet gondolkodnak.

Tanulj, a saját érdekedben...

ÚJ ADÓTÖRVÉNYEK: KI JÁR JÓL? KINEK SEGÍT A KORMÁNY?

- Havi 75 ezer forintos fizetésnél 2048 forinttal több adót fizet
- Havi 110 ezer forintos fizetésnél 1603 forinttal több adót fizet
- Havi 170 ezer forintos fizetésnél 841 forinttal több adót fizet
- Havi 210 ezer forintos fizetésnél 4713 forinttal több adót fizet
- Havi 400 ezer forintos fizetésnél 18780 forinttal kevesebb adót fizet
- Havi 600 ezer forintos fizetésnél 59420 forinttal kevesebb adót fizet
- Havi egymillió forintos fizetésnél 140700 forinttal kevesebb adót fizet
- Havi kétfélmillió forintos fizetésnél 343900 forinttal kevesebb adót fizet

NÉMA EMLÉKEZÉS A TEMETŐBEN

Idén is megtartotta hagyományos megemlékezését a Munkáspárt október 29-én a Nemzeti Sírkertben.

Az 56-os körnél tartott rendezvény – a korábban hozott törvény elleni tiltakozásként – néma tüntetésként tartották meg.

„A demokráciát hirdető hatalom megtiltja bizonyos szavak, gondolatok kimondását, de az emlékezés jogát nem veheti el!”

Újszerű és méltóságteljes volt ez a rendkívüli megemlékezés, ez a néma

tüntetés, ez a történelmi séta. Vörös virágok és vörös mécsesek ragyogtak a délutáni napfényben.

A megjelentek a mártírokra, az 1956. október 30-án, a Köztársaság téren történt eseményekre csendben emlékeztek, csak az Internacionálé hangzott el.

Gyertyát gyújtottak a sírokon, majd átvonultak Kádár János sírjához és a Munkásmozgalmi Pantheonhoz, elhelyezve a tisztelet virágait.

Olyan emberekre emlékeztek, akik a halál torkában sem tagadták meg elveiket.

Nemzetiek – és a nemzet nagyjai

Trikolorból egész erdő borítja az országot nemzeti ünnepeken, s gyakran még a kutyára is rákötik a nemzeti színű szalagot. Hétköznapiakon is. Rengő házon, autón, motorbiciklin ott lobog a magyar zászló.

Saját tapasztalatból mondom, hogy gazdájának gyakran fogalma sincs arról, hogy „hol lakott itt Vörösmarty Mihály”, de azt sem tudja, hogy hol van eltemetve.

Persze szép a zászló, de nem mindegy, hogy ki, mikor és hol lobogtatja. Mert nem mindenkire méltó!

Sétáltam a Nemzeti Sírkertben. Egyik elvtársam elmondta, hogy ott töltődik fel. Ott szívja magába a munkásmozgalmak hőseinek és a magyarság nagyjainak életteljes szellemét.

Nyitáskor mentem, hogy csak ők legyenek és én. Elsétáltam Deák Ferenc-hez néhány szál virággal. Október 17-én született. Felköszönteni indultam a haza bölcsét – és sokáig ottmaradtam. Suhant felettem a percek sokasága, összszerementem, mikor a száraz levelekre huppant egy-egy mokus.

A múlt héten voltunk már itt takarítani. De az egész temető fölött mégsem vállalhatunk védnökséget, bármennyire jó lenne. A híres „nemzetiek” bezárkóztak Wass Albert huszadrangú lektúr-könyvtárába, és meghagyták nekünk Vörösmartyt, Babitsot, Deákot, Batthyány Lajost, Mikszáth Kálmánt és számos óriást. Írásaik, beszédek, eszméik nem tartoznak az átlagemberek napi olvasmányai közé. És persze az átlagon felüli nemzetiek sem olvassák őket. Miért is olvasnák... És miért is emlékeznének azokra, akiknek eszméi távol állnak tőlük.

SZABADSÁG-BEMUTATÓ A BORÁROS TÉREN

Mert a jó bornak is kell cégér!

Óriási papírdömping fullasztja az embereket. Sokszor nehéz eligazodni a portékák, így az írott sajtó tömkelegében is.

A mi Szabadságunk sem kivétel ez alól. Sokan megvásárolnák, támogatnák, de nem tudnak róla, nem ismerik.

A csepeli munkáspártiak belevágtak A Szabadság népszerűsítésébe.

Szerdán délután kivitték asztalkájukat a Boráros térre, és osztogatták a megmaradt propagandapéldányokat és a Megérte? Ezt akartad? című, még mindig időszerű szórólapot.

Odajöttek az emberek, és érdeklődéssel vették kézbe az újságot.

Az asztalra szerelt táblán elolvashatták, hogy melyik újságárusnál kapható a közelben friss újság.

Néhány fiatal aktivista azt kiabálta, hogy „Megjelent a Szabadság!”

A HÉV-re váró utasok közül többen az asztalkához szaladtak, hiszen hasonlót talán csak filmen láthattak – Ruttkai Éva rikkantotta ezt a Budapesti tavaszban.

Jó volt ott lenni! Jó volt tapasztalni az érdeklődést, a kíváncsiskodó fiatalok nyüzsgését.

A csepeliek nem állnak meg. Jövő héten újra, ugyanott kitelepülnek, ahol a legtöbb ember megfordul és örül, hogy a HÉV-en olvashat valami mást, valami igazat.

FOGARASI ZSUZSANNA

MEGHÍVÓ

A Baloldali Front – Kommunista Ifjúsági Szövetség
a Nagy Októberi Szocialista Forradalom emlékére
november 7-én, Budapesten, 11 órakor
forradalmi emlékműre hívja szimpatizánsait
és a Munkáspárt minden tagját, barátját.
Gyülekező: 10:30, Arany János utcai metrómegálló

Mindenkit szeretettel várunk!

„A múltba csak azért tekintünk vissza, hogy ezzel is a jövőt készítsük elő.”

Mi történt a magyar kommunistákkal 1919 augusztusa után? Hogyan szervezték a pártot? Miből finanszírozták a munkát? Kik voltak az igazi Bors Máték és Dániel Edék? Más idő, más kor, mégis rengeteg hasonlóság van a között, ami 1919 és 1945 között volt, és amivel ma szembesülünk. 1919 augusztusában leverik a Tanácsköztársaságot, 1989-90-ben megbuktatják a szocializmust. Akkor, és ma is a szocializmus korszaka után vagyunk. A tőke akkor is, ma is összehord minden hazugságot azért, hogy lejárássa a szocialista kort, megtévessze a dolgozó embereket. Sorozatunk korábbi részei olvashatóak A Szabadság honlapján.

MAGYAR ÚTON

„A Vörös Hadsereg által felszabadított területen megalakult az ideiglenes magyar kormány!” – adja hírül a Kommunista Párt 1944. december 27-én. A miniszterelnök Vitéz lófő dálnoki Miklós Béla vezérezredes. A kormány koalíciós kormány, több párt vesz benne részt. A kommunistáknak két miniszterük van: Nagy Imre földművelésügyi miniszter és Gábor József kereskedelemügyi miniszter. A kormány december 28-án hadat üzen Németországnak. Miklós Béla szavaival élve: új korszak kezdődik, amelyben „teljessé lesz a magyar önállóság, függetlenség, szabadság és demokrácia”.

A VILÁGHELYZET HATÁSA A MAGYAR KOMMUNISTÁKRA

A magyar kommunisták 1919 nyara, a Tanácsköztársaság leverése óta illegálisan küzdenek, nehéz körülmények között. Világos, hogy a kommunisták csak úgy valósíthatják meg céljaikat a szocialista társadalom megteremtéséről, ha felszámolják a Horthy-rendszer teljes gépezetét, a pártoktól kezdve az államapparátusig, a hadseregig, a csendőrségig.

A világhelyzet most a kommunistákat segíti. A Hitler-ellenes nagyhatalmak megállapodnak, hogy az európai országokban felszámolják a fasiszta szervezeteket. Megegyeznek arról, hogy mielőbb szabad választások lesznek. Ez a két körülmény fontos segítség a kommunistáknak. Vegyünk hozzá még egy tényezőt: Magyarországon szovjet csapatok vannak, a szovjet politikai vezetés a kommunistákkal rokonszenvezik. Az új demokratikus Magyarországot nem a Szovjetunió teremti meg. Ez az akkori politikai erők, s jelentős mértékben a kommunisták érdeme.

IDEIGLENES NEMZETGYŰLES

ÚJ VEZETÉS A PÁRT ÉLÉN

1944. november 5-én a Szovjetunióból Szegedre érkezik a magyar kommunista vezetők csoportja, akik hosszabb-rövidebb ideje Moszkvában élnek. Létrejön az Ideiglenes Központi Vezetőség. Ismert személyek vállalnak szerepet. Farkas Mihály – eredeti nevén Löwy Hermann – 41 éves ebben az időben. A 30-as években részt vesz a spanyol polgárháborúban, majd a Szovjetunióba kerül.

Kiváló szervező, jelentős szerepe van a spontánul szerveződő kommunista szervezetek összefogásában. 1948-ban majd ő lesz a Magyar Dolgozók Pártjának (MDP) főtitkár-helyettese, később honvédelmi miniszter.

Ekkor jön haza Gerő Ernő, eredetileg Singer Ernő, ekkor 47 éves. Később fontos politikai tisztségeket tölt be. 1956-ban egy rövid ideig ő az MDP főtitkára. Bekapcsolódik a vezetésbe a 49 éves Nagy Imre is, akit agrárszakértőként tartanak számon. Később majd ő lesz Magyarország miniszterelnöke.

Révai József, eredetileg Lederer József, szintén tagja a vezetésnek. Ő is 47 éves. Személye nem ismeretlen itthon, hiszen részt vett a magyar párt irányításában, az 1950-es években az MDP vezető ideológusa lesz.

A helyzetet bonyolítja, hogy a pártnak kezdettől fogva van másik vezetősége, amely az itthon harcoló kommunistákból áll. Köztük van a 33 éves Kádár János, aki a háború utolsó két évben ismert vezetővé válik. Itt van Apró Antal, aki egy évvel fiatalabb Kádárnál, és 1956-ban a kádári MSZMP egyik meghatározó személyisége lesz. De említhetjük Kállai Gyulát, aki 35 éves, nagy érdemeket szerez a kommunisták és a szociáldemokraták közötti kapcsolatok megteremtésében, az antifasiszta harcban. De ide tartozik Péter Gábor is, eredeti nevén Eisenberger Benjámín, 49 éves, aki Aczél György későbbi elmondása szerint világlejében a politikai rendőrség főnöke akart lett. Az lesz, már 1945 elejétől ő a politikai rendőrség vezetője a fővárosban, majd később az ÁVO, illetve az ÁVH főnöke.

1944 novemberében kiosztják az első MKP-tagkönyveket, és megszületik az első szervezeti szabályzat is, amelyet Gerő Ernő ír. A dokumentum kimondja: „A Magyar Kommunista Párt küzd a független, demokratikus népi Magyarországért, s azon túl a szocializmusért, a kommunizmusért”.

1945. február 23-án Budapestre érkezik a „Nagy Öreg”, aki annyira még nem is öreg, az 53 éves Rákosi Máttyás. Igen, ő a Tanácsköztársaság egyik népbiztosa, a Horthy-rendszer elleni harc legendás személyisége. Ő lesz a párt főtitkára.

ILLEGÁLIS PÁRTBÓL TÖMEGPÁRT

Az illegalitás éveiben a kommunista párt létszáma 200-300 fő volt. Rákosi 1945

RÁKOSI MÁTYÁS

júliusában 3 ezer főre becsüli az illegális kommunista mozgalomban részt vettek számát. Természetesen 25 évre kivetítve. A párt 1945 előtt mély illegalitásban él, kevés lehetőséggel. 1945-ben minden szempontból új helyzet áll elő. A párt feladja szűk, illegális jellegét, és legális tömegpárt lesz. És valóban. 1945 februárjában a párt taglétszáma 1972 fő. Márciusban már 12 ezer, 1945 közepére 150 ezer.

1945. május 20-21-én ülésezik az MKP országos értekezlete. Jelentős változások születnek. A szervezeti szabályzatból ez-

PÉTER GÁBOR ÉS KÁDÁR JÁNOS

FELSZABADÍTÁSI HARCOK

úttal kimarad a szocializmus és a kommunizmus gondolata. Világos, hogy a párt tömegpártként szélesebb rétegek érdekeit akarja kifejezni. A szabályzat már nem szegényparasztságról beszél, hanem általában parasztságról, mint a párt szövetségéről. Tehát nem a szovjet út, a

bolshevik forradalom utánzásáról van szó, hanem a népi-demokratikus fejlődés magyar útjáról.

GONDOK ÉS PROBLÉMÁK

Az új helyzet új problémákat is felvet. Képes-e a gyorsan növekvő párt a hígulás veszélyét elkerülni? Képes-e a hazai vezetői csapat és a Moszkvából érkezett kör együttműködni? Eltérő életkor, eltérő tapasztalat, eltérő származás. „Eleinte furcsa volt, ahogy Rákosiék beszélnek. Olyan szavakat használnak, amelyeket idehaza nem volt szokás. Papírról olvasták fel a beszédeket. Idehaza, az illegalitásban ez sem volt szokás” – emlékezik majd később Kádár János.

És még egy nagy kérdés. Kiderül, hogy a szociáldemokraták gyorsabban szerveződnek, erősebbek, mint a kommunisták. A háborúnak vége, az „akasztófa árnyéka” eltűnt. Ki szerzi meg a hatalmat? A kommunisták vagy a szociáldemokraták? Ki fog derülni 1945. november 4-én, a nemzetgyűlési választások napján.

A BUDAPESTI GETTÓ FELSZABADULÁSA

TANULSÁGOK A MUNKÁSMOZGALOM TÖRTÉNETÉBŐL:

1. 1945-48 között adott volt a lehetőség a fejlődés népi-demokratikus útjára, azaz egy lassabb, fokozatosabb eljutásra a szocializmushoz.
2. Az MKP 1945. évi tapasztalata azt mutatja, hogy – akárcsak 1919-ben – tízezrek áramolnak be a pártba a szükséges politikai edzettség és tapasztalatok nélkül.

MARCELINO CAMACHO EMLÉKÉRE

Hosszú betegeskedés után pénteken egy madridi kórházban elhunyt Marcelino Camacho, a legnagyobb spanyol szak-

szervezet (CCOO) alapítója és első főtítkára.

Camacho 92 éves volt. A férfi elköte-

lezett kommunistaként a köztársaságiak soraiban harcolt az 1936-39-es spanyol polgárháborúban.

Miután vesztek, börtönbe került, majd kényszermunkára ítélték. Életében összesen közel 14 évet raboskodott.

Camacho kérlelhetetlen ellenfele volt Francisco Franco tábornok katonai diktatúrájának (1939-75).

Kezdetben titkos, és kommunista elveken alapuló mozgalmából egy évvel Franco halála után, 1976-ban született meg a CCOO, amelynek 1987-ig állt az élén.

José Luis Rodríguez Zapatero kormányfő szerint Camacho mozgalma „jelentősen hozzájárult a demokrácia megszilárdításához” Spanyolországban. ■

ILLYÉS GYULA SZÜLETÉSNAPIJÁRA

(1902. november 2 - 1983. április 15.)

„Hányszor fordult úgy a magyar nép sorsa, hogy sanyarúságából már csak egy próféta vezethette volna ki. S az jelentkezett is. De hányszor nem jelentkezett. A nép új út előtt állt, szomjasan a szóra és a jelre. És hasztalan várakozott. Akinek a történelem a nagy szerepre hangot és elmét adott, nem tűnt fel.”- írta Petőfi Sándor című művében e zseniális sorokat. Ebben az állapotban vergődik ma is a nemzet. Várja a lángoszlop-lelket, mely itt van közöttünk, csak nem tud előjönni, mert végtelen szövevények szorítják, fogják vissza vagy még meg sem született.

A manapság ritkán emlegetett költő 1902-ben született Felsőrácegrespusztán, a mai Sárszentlőrincen, uradalmi juhászok, mesteremberek fiaként. érettségi után az 1918-1919-es forradalmas idők ragadják magukkal. A Galilei Kör lelkes hallgatója, de Közoktatási Népbiztosság által szervezett agitátorképző iskolában is rendszeresen megfordul. Szolnoknál harcol a csepeli 22-es vasasezred katonáival, velük együtt vonul vissza a románok elől a fővárosba. A forradalom leverése után a Vörös Segély kérésére vállalta, hogy pénzküldeményeket osszon szét a letartóztatott kommunisták hozzátartozói közt. Mikor őt is letartóztatás fenyegeti, emigrál. 1922 és 1926 között Párizsban él alkalmi munkákból. Kitanulta a könyvkötő mesterséget, majd beiratkozik a Sorbonne-ra. Az emigrációból hazatérve kapcsolatba kerül Károlyi Mihállyal és Déry Tiborral.

Fő fóruma a Kassák Lajos által szerkesztett Dokumentum és a Munka. Felesége, József Attila költészetéből jól ismert Flóra.

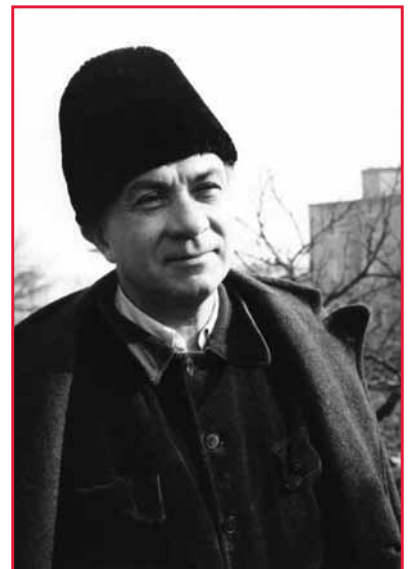
Az ország német megszállása idején 1944 márciusától, Németh Lászlóval együtt a Dunántúlon és Budapesten bújkál.

A szocializmus éveit aktívan nem politizált, de műveivel gazdagította a magyar irodalmat és a szó nagy mestereként számon tartották a legnagyobb baloldali zemélyek sorában. 1972-ben megkapta a Munka Vörös Zászló Érdemrendjét, 1977-ben a Magyar Népköztársaság Babérkoszorúval Ékesített Zászlórendjét és számos más kitüntetést.

Verseken kívül írt esszét, úti jegyzetet, regényt és drámát is. Dózsa György és Testvérek című drámái történelmi tablók is egyben, melyek a forradalmak belső ellentmondásaira és küzdelmeire vetnek fényt.

Illyés Gyulát olvasni hatalmas szellemi élmény. Gazdag szókészlete, éleslátása, történelmi tudása magávalragadó. A század egyik legzseniálisabb alkotójának minden sorában ott dobog a szegény emberek, a zsellérek minden fájdalma és vágya.

Illyés Gyulának és feleségének a sírja a budapesti Farkasréti temetőben van, emléktáblája pedig az egykori lakhelyén, a Józsefhegyi utca 9. szám alatt.

NYERT A VÖRÖS VASLADY

A távozó baloldali államfő, a rendkívül népszerű Luiz Inácio Lula da Silva támogatását élvező Dilma Rousseff nyerte meg a brazil elnökválasztás vasárnapi második fordulóját.

A szavazatok több mint 97 százalékának összesítése alapján Rousseff az érvényes voksok 55,8 százalékát, míg ellenfele, a jobboldal által támogatott José Serra a 44,2 százalékát szerezte meg.

Dilma Rousseff Brazília első női államfője lesz, hivatalába január elsején iktatják be.

A 62 éves, közgazdász végzettségű Rousseff korábban soha nem töltött be választott tisztséget, az utóbbi években Lula kabinetfőnöke, előtte pedig energetikai miniszter volt. Az október elején tartott első fordulóban Rousseff 47 százalékot kapott, míg riválisa 33 százalékot.

Dilma Rousseff egykoron gerillaként harcolt a katonai diktatúra ellen. A kemény jelleme és hatalmas munkabírása miatt Braziliában „vasladyként” emlegetett Dilma Rousseff politikai karrierjét Lulának köszönheti, aki a kormányon belül az egyik legfőbb munkatársává emelte. Lula – aki 8 éve államfő, s aki az alkotmány miatt harmadszor már nem indulhatott az elnöki posztért – a kampány során végig Rousseff megválasztását pártolta.

Egyébként mindkét államfőjelölt azt ígérte, hogy folytatják azt a politikát, ami

lehetővé tette, hogy a hatalmas, az Európai Unió területének kétszeresét kitevő, 193 milliós lakossággal rendelkező Brazília a világ nyolcadik gazdasági hatalmává váljon, s több millió brazil tudjon kitörni a szegénységből. ■

Venezuela tovább államosít

Hugo Chávez elnök rendeletére államosították az ország legnagyobb, magánkézben lévő acélipari cégét. Az államfő azt mondta, hogy a Sidetur kisajátítása része annak a politikájának, hogy Venezuelát szocialista állammá alakítsa át.

A 25 országba exportáló Sidetur hat venezuelai gyárának éves termelési kapacitása több mint 835 ezer tonna.

Hugo Chávez azt mondta, hogy a Sidetur állítja elő Venezuela acélrúd keverletének 40 százalékát.

Az 1999-ben hatalomra került Chávez ágazatok egész sorában rendelt el már államosítást, úgynevezett forradalmi programjának részeként. Az olajiparban például milliárd dolláros nagyságrendben államosította a magánvállalkozások – főként külföldi cégek – vagyont, felszerelését és készleteit, a mezőgazdaságban pedig több mint 3 millió hektár termőföld köztulajdonba vételét rendelte el.

A múlt héten került köztulajdonba az amerikai Owens-Illinois üvegipari társaság leányvállalata, amit környezetszennyezésre és a dolgozók kizsákmányolására hivatkozva államosítottak.

Az államosításokért esetenként kártérítést fizet a caracasi vezetés. A svájci Holcim cementgyártó óriáscég például 650 millió dollárt kap, miután leányvállalatának elkobzása miatt bepanaszolta Venezuelát a Világbank által alapított Beruházási Víták Rendezésének Nemzetközi Központjánál.

ÁPRILISBAN 250 EZER EMBER KERÜLHET UTCÁRA

Ma már 98 ezer azon banki hitellel rendelkező ügyfelek száma, akik három hónapja nem fizetnek, azoké pedig, akiknek törlesztőrészlet-elmaradásai vannak, már elérte a 250 ezret. Sokan azt hiszik, a kilakoltatási moratórium megoldja a problémájukat, holott ez tévedés, a háttérben ugyanúgy zajlanak a végrehajtások. Megoldást az jelentene, ha a moratóriumot a végrehajtásokra is kiterjesztenék, illetve megtiltanák a bankoknak, hogy eladhassák kintlévőségeiket.

Az Otthon- és Érdekvédők Magyarországi Szövetsége, a Fehér Kéményseprők Országos Társadalmi Szervezetek Szövetsége, valamint a Pénzügyi Szervezetek Lakossági Figyelője Egyesület nyilatkozata szerint áprilisban, amikor lejár a kilakoltatási moratórium, tömegek kerülhetnek utcára.

A három civil szervezet rámutat: a bajba jutott lakáshitelek megsegítését célzó javaslatcsomaghoz eljuttatták javaslataikat, ám azokat egyáltalán nem vették figyelembe. Véleményük szerint az elmúlt nyolc év szabadjára engedett, káros hitelezési gyakorlatát ez a nyolc pont önmagában nem orvosolta volna, mégis, egy jó irányú folyamatot indíthatott volna el. Mivel csak tüneti, és nem az okok kezeléséről van szó, ha lejár a kilakoltatási moratórium, százezres nagyságrendben kerülhetnek utcára családok.

Felhívták a figyelmet arra, hogy a kilakoltatási moratórium ellenére még mindig folynak a végrehajtások, mert azokra ez a tiltás nem vonatkozik. A végrehajtások száma a tavalyihoz képest a duplájára nőtt. A jelenlegi szabályozás nem akadályozza meg maffia-szerű, illetve off-shore körök haszonszerzését ezekben az eljárásokban, s nem szünteti meg az adósságcspadát.

A hitelek közül lesz, akinek mennie kell a lakásából – mondta Matolcsy György nemzetgazdasági miniszter. Véleménye szerint elsősorban a bankok állíthatják meg az adósok lecsúszását, majd az állami garancia következik és csak legvégső esetben a bérlakás.

Lénárd Mariann, a Banki Hitel Károsultjainak Egyesületének főtitkára azt mondta, hogy nagy valószínűséggel egy önkormányzati bérlakás-rendszer kialakítása jelenthetne megoldást. Hozzátette: ha korábban nem adják el áron alul a sok önkormányzati lakást, akkor most nem lenne ekkora a baj. ■

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő: Fogarasi Zsuzsanna

Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; telefon: 334-1509; telefax: 313-5423.

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Munkáspárt, a kiadásért felelős: Thürmer Gyula, elnök. ISSN 0865-5146

A Szabadság a Munkáspárt központjában és alapszervezeteinél előfizethető, havi 1000 forintért.